GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

La Generalitat fa 650 anys.

Opinió | 15/07/2009 | 12:10

La història de la Generalitat té un component emocional prou potent com per ser negligit en un moment com el que vivim.

Avui parlarem dels 650 anys de la Generalitat. I no com a distracció. No amb ànim de fugir dels temes candents amb una amable divagació històrica, que a res no compromet.

Ben al contrari, serà un comentari crític envers el nostre Govern, el nostre Parlament i la nostra societat.

D'aquest aniversari, pràcticament no se n'ha parlat. Hem preguntat si es faria alguna commemoració. Fins ara l'únic que hem arribat a saber és que per pròpia iniciativa l'Ajuntament de Cervera en farà una. Qualsevol gremi o qualsevol modesta associació celebra el seu centenari amb molta més il•lusió, i amb més de ressò. I això ens sembla greu pel que significa de desídia política i social.

Ara es discuteix si es compleix o no l'Estatut d'Autonomia. En termes generals i més específicament pel que fa al finançament. I és realment una discussió molt important. Però no discutiríem res d'això, o ho discutiríem com una Diputació Provincial que reclama més recursos del Ministeri d'Administració Local, si no disposéssim del contingut històric, polític, identitari i institucional que ens empeny a tal discussió. Ni les nostres reivindicacions tindrien la força ni la capacitat que ara tenen d'incidir amb força en l'estructura de l'Estat. I això, per què és així?

És així perquè la reivindicació de Catalunya no és de caràcter administratiu, sinó de caràcter polític. I de país. De caràcter institucional. De caràcter nacional. Fins i tot els qui no són nacionalistes, o quasi ni catalanistes, saben que la de Catalunya no és una reivindicació només administrativa, sinó molt profundament política. I en el seu més alt nivell la simbolitza i la interpreta la Generalitat de Catalunya.

La Generalitat fou creada fa 650 anys per dur a terme diverses tasques polítiques, socials, econòmiques i militars, però la principal era defensar les Constitucions de Catalunya, és a dir, les normes que garantien el seu autogovern. Tot plegat constituïa la Generalitat en l'organisme que feia de Catalunya no només un territori sotmès a l'autoritat del Rei, sinó un subjecte polític amb personalitat pròpia, Que sovint els Reis varen intentar escapçar i en algun moment ho varen aconseguir, però que de fet es va mantenir així fins l'any 1714.

El moviment de recuperació política i identitària de Catalunya —és a dir, el catalanisme— ha reivindicat sempre el retorn de l'autogovern. De l'Estatut en llenguatge actual. Per això l'Estatut de 1932 va significar la recuperació de la institució de la Generalitat. I l'Estatut de 1978 i el d'ara, de 2006, representen la continuació històrica de la primera Generalitat.

Això no té només un sentit historicista. Això —en la seva realitat de 1359 a 1714, i de 1931 a 1939 i més tard també a l'exili— ha significat la continuïtat de la personalitat política pròpia de Catalunya, i la seva singularitat dintre de l'Estat espanyol. I, encara que estigués legalment suprimida, també ho ha representat sempre que Catalunya s'ha defensat de l'assimilació i de la negació de la seva realitat com a poble. Gràcies a aquesta defensa Catalunya ha arribat al dia

d’avui amb la seva identitat pròpia. Cosa que no hauria estat possible si Catalunya hagués bescanviat un organisme polític i nacional com la Generalitat per un altre d’administratiu, com seria el cas d’una diputació. I això explica que tant el 1931-32 com el 1977-78 Catalunya fes una reivindicació clarament política i particular, és a dir, pròpia. Perquè ningú més en tot Espanya —llevat de les Diputacions forals del País Basc i de Navarra— podia remetre’s en la seva reivindicació a un antecedent històric tan potent i tan vigent en la memòria i el sentiment com la Generalitat. És a dir, la Generalitat ha donat i dóna un sentit d’identitat molt potent a Catalunya, i per tant de diversitat, de diferència dintre del conjunt d’Espanya.

Resulta sorprenent, per tant, que no s’aprofiti una ocasió clara com la dels 650 anys per fer pedagogia de la Generalitat. De presentar-la com a la nostra màxima institució política i per tant de contrarestar el risc que hi pot haver —i que de fet hi ha— que per als catalans vagi esdevenint un òrgan administratiu. I que es perdi també l’oportunitat de situar la Generalitat en un marc emotiu i patriòtic.

Tot això requereix entendre encara una altra cosa: la consciència d’un país es construeix també a través de l’emoció. I la història de la Generalitat té un component emocional prou potent com per ser negligit en un moment com el que vivim. Vivim un temps prou confús i amb prou desgast col•lectiu com per desaprofitar res del nostre patrimoni polític i cultural, i també sentimental.

Autor: Jordi_P
Jordi_P

https://gironanoticies.com/noticia/13783-la-generalitat-fa-650-anys.htm